

עפ (מרכז) 32874-06-25 - רונן גולדשטיין נ' מדינת ישראל

ע"פ (מרכז) 32874-06-25 - רונן גולדשטיין ואח' נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

ע"פ (מרכז) 32874-06-25

1. רונן גולדשטיין

2. מ.ש.מ. אחיסמך עבודות עפר ופיתוח בע"מ

3. שלום זרדב

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[17.11.2025]

כב' השופט שמואל בורנשטיין, אב"ד

כב' השופטת אפרת פינק

כב' השופט עמית מיכלס

פסק דין (בעניין מערערים 2 ו-3)

לאחר שהבאנו את הצדדים להסכמה בכל הנוגע לעונשו של מערער 1, התבקשה הכרעתנו באשר לערעור הנוגע למערערים 2 ו-3.

על דרך הקיצור יאמר כי עניין לנו בערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בפ"ת (השופט א' מלמד), בת"פ 2505-12-23 בגדרו הורשעו המערערים, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות שונות לפי חוק שמירת ניקיון, תשמ"ד - 1984 וחוק רישוי עסקים, תשכ"ח - 1968 והוטלו עליהם העונשים הבאים: על מערער 1 הוטל מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה, התחייבות וקנס, כאשר חלק מרכיבי הענישה הופחתו בהסכמה, כאמור. על מערער 2 הוטל קנס בסך של 70,000 ₪ וכן התחייבות כספית על סך של 140,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשעה למשך 3 שנים. על מערער 3 הוטל קנס בסך של 30,000 ₪, התחייבות כספית על סך של 60,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע, למשך 3 שנים. בנוסף לכך, חולטה משאית ונגרר באמצעותם נעשה שימוש לצורך ביצוע העבירות. שווי המשאית והגרר יחדיו עומד על סך של כ-250 אלף ₪.

על פי עובדות כתב האישום בהן הורשעו המערערים, מערער 2 היא חברה פרטית העוסקת בביצוע עבודות עפר; מערער 3 היה מנהלה הרשום והפעיל של מערער 2 ומערער 1 היה נהג שכיר אצל מערער 2. נכון למועדים הרלבנטיים לכתב האישום, לא היה בידי מי מהמערערים רישיון עסק להובלת פסולת. בתאריכים 20.10.2022 ו-11.12.2022 הוביל מערער 1 באמצעות משאית ונגרר, המצויים בשימוש מערער 2, פסולת בנין לשטחים פתוחים ברשות הרבים והשליך אותה על קרקע חשופה. במעשים ובמחדלים המתוארים לעיל, מערערים 1-2 השליכו בצוותא חדא פסולת ופסולת בנין ברשות הרבים בניגוד לדין; פינו בצוותא חדא פסולת לאתר שאינו מורשה ושאינו אתר לסילוק פסולת, בניגוד לדין; מערער 2 עסקה בהובלת פסולת במשאית, שהינו עסק טעון רישוי, מבלי שיש לה רישיון עסק להובלת פסולת במשאית; ומערער 3 הפר את חובתו כנושא משרה אצל מערער 2.

בית משפט קמא התייחס לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי המערערים - הגנת הסביבה ואיכות החיים; בריאות האדם ואיכות חייו וחיי הדורות הבאים אחריו; פגיעה בנוף; זיהום קרקע; זיהום מקורות מים; פגיעה באיכות האוויר; פגיעה בזכויות בעלי הקרקע, ופגיעה בתחרות החופשית בשוק העסקים. בית משפט קמא סקר את מדיניות הענישה הנוהגת וקבע כי ישנה חשיבות להשתתף קנסות מרתיעים ומשמעותיים, בעת קביעת מתחם הקנס ההולם, מה גם שקנסות גבוהים קודמים לא הרתיעו את המערערים מלשוב ולבצע עבירות דומות. לצד זאת נקבע כי יש להתחשב במצב כלכלי לצורך קביעת מתחם הקנס, אולם לא הוצגו נתונים ביחס למצבם הכלכלי של המערערים. בכל הנוגע למערערים 2-3, נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא קנס כספי של עשרות אלפי שקלים, לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירות בעתיד, כפי עתירת המאשימה. בעת מיקום העונשים בתוך המתחם, שקל בית משפט קמא את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: ביחס למערערת 2 ניתן משקל לכך שבמהלך שנת 2020 עברה עבירות סביבתיות במשך תקופה של מספר חודשים וכי קנס בסך 70,000 ₪ והתחייבות בסכום זהה, לא היה בהם כדי להרתיעה ממעורבות פלילית נוספת. כן נקבע כי הדברים נכונים ביחס למערער 3 אשר קנס בשיעור של 30,000 ₪, התחייבות בסכום זהה וקיומו של מאסר על תנאי בן 3 חודשים, לא היה בהם כדי להרתיעו מביצוע עבירות דומות. לטענת ב"כ המערערים גזר הדין חמור וחורג ממדיניות הענישה הנוהגת. לטענתו, הקנסות המוטלים דרך כלל בגין עבירות אלה נמוכים לאין שיעור מהקנסות שהושתו על המערערים. כן טען, כי יש להתחשב בעובדה כי חולטו המשאית והנגרר ששוויים רב, כך שבסופו של דבר הושתה על המערערים ענישה כספית כוללת בסך של 350,000 ₪. אשר למערער 3 נטען בנוסף כי מצבו הרפואי אינו תקין. ב"כ המשיבה התנגד להקלה בעונש. לגישתו, אין כל מקום לוותר על חילוט המשאית והנגרר נוכח העובדה כי אלה שימשו לביצוע העבירות, ואף אין מקום להפחית בגובה הקנסות, שכן מדובר במי שהוטלו עליהם קנסות גבוהים גם בעבר, אך לא היה בהם כלל כדי להרתיעם. לאחר שנתנו דעתנו לטענות הצדדים, הגענו למסקנה כי מחד גיסא, אין מקום להתערבות בהחלטת בית משפט קמא שהורה על החילוט, ומאידך גיסא, ראוי להתחשב בחילוט, ובשוויים של המחולטים, ולהפחית בהתאם את גובה הקנסות שהוטלו על שני המערערים 2 ו-3. אכן, ההלכה הפסוקה מורה כי יש לחלט נכסים אשר שימשו לביצוע העבירה - ובמקרה דנן ברור הוא כי כך דינם של המשאית והנגרר - אך בה בעת יש להתחשב, בעת הטלת הקנס, במצבו הכלכלי של הנאשם (סעיף 40 ח לחוק העונשין, התשל"ז - 1977). בתוך כך יש להתחשב גם בסנקציות כלכליות נוספות שהוטלו על הנאשם (ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל, בפסקה 117 לפסק דינו של כבוד השופט ח' ג'ובראן (29.12.15)). לפיכך, ונוכח העובדה כי שוויים של המשאית והנגרר הוא כ-250,000 ₪ - סכום בלתי מבוטל - ראוי להפחית את הקנסות שהוטלו על המערערים באופן זה שעל כל אחד מהם יוטל קנס בסך של 10,000 ₪ (ובסה"כ 20,000 ₪) חלף הקנסות שהוטלו בבית משפט קמא. הקנסות האמורים בסך של 10,000 ₪ לכל אחד מהמערערים 2 ו-3 ישולמו ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.2025 ובכל 1 בחודש שלאחריו. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים. ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ו, 17 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.